

PRESENTACIÓ CBI TEMPORADA 2011-2012

PARLAMENT Joan Leon – President Club Bàsquet Igualada- 21-10-2011

Excel·lentíssim Senyor Marc Castells, Alcalde d'Igualada, Autoritats, Sr. Francesc de Puig, directiu de la Federació Catalana de Bàsquet, socis, patrocinadors i col·laboradors, familiars, Amigues i Amics, sigueu tots molt benvinguts a la presentació de la temporada 2011-2012 del CBI.

“He decidit ser feliç, perquè això és bo per a la salut”. Aquesta frase de Voltaire, tota una declaració d'intencions, pren en els nostres dies una plena vigència. Davant de les dificultats que a tots ens ha tocat viure, cal adoptar una postura positiva i decidida per afrontar-les. **I aquesta actitud positiva es pot compartir: està feta d'una matèria meravellosa, quan més es dona als altres, més li queda a un.**

Des del CBI procurarem fer la nostra modesta aportació a que sigueu més feliços de la millor manera que ho sabem fer: **ajudant-vos a formar els vostres fills i filles en els valors de l'esport i de la vida, oferint-vos diversió a través del bàsquet i orgull de pertinença al nostre Club.**

Per cert, espero que us hagi anat bé aquesta novetat de fer la presentació en divendres . La meva dona i jo havíem d'anar a un casament d'uns amics, però ho hem pogut arreglar. Són una parella molt maca i molt moderna. Aquesta setmana es casa ell i la setmana vinent es casa ella.

Bromes a part, crec que us pot interessar quina és la proposta **del CBI per a la temporada 2011-2012**. Doncs bé, el nostre Projecte està focalitzat en **3 GRANS ÀMBITS:**

EI SOCIAL, amb tot un munt d'activitats previstes en la temporada per als esportistes, familiars i socis del Club, També volem donar suport a algunes causes solidàries a través de l'esport i preparem algunes accions conjuntes amb altres Clubs de la ciutat, que us sorprendran.

En l'**àmbit ESPORTIU**, comptem amb 22 equips federats i amb l'Escola de Bàsquet, juntament amb un quadre tècnic i de preparadors del qual ens sentim molt satisfets. **Com sabeu la nostra premissa és donar confiança i treballar bàsicament amb Gent de Casa.** Algú pot pensar que això ens fa menys ambiciosos o menys competitius, especialment a nivell sènior. Res més lluny de la realitat: Nosaltres pensem que el repte precisament és demostrar que es pot ser molt competitiu amb gent de casa si hi ha un bon treball, esforç, actitud i el nivell de motivació adient. El talent ja hi és. Els ho asseguro. Les noies i els nois ho demostren cada setmana, sortint a competir d'igual a igual contra tots els rivals, sigui quina sigui la seva condició i potencial. Em sento especialment orgullós dels nostres Equips. De tots. Són sensacionals. Sou sensacionals.

Sé que ja ho feu, però veniu a veure'ls sempre que pugueu (dissabtes matí els equips base i dissabtes i diumenges tarda els equips grans). Elles i ells necessiten de la vostra presència i vosaltres estareu contents d'haver vingut. Gaudireu de moltes emocions.

Els nostres equips no juguen a bàsquet només per guanyar. Si guanyen és perquè juguen a bàsquet.

Un altre de les nostres premisses és que tothom és important i té lloc en el Club. I això no és una frase feta. Només exigim el compromís necessari amb la resta de Companys d'Equip i amb el Club, i la voluntat de millorar. Tots els nois i noies que avui estan presents són tractats igual i mereixen el mateix reconeixement, juguin en la categoria que juguin i sigui quin sigui el seu Equip.

Quan passen els anys, quan els partits, les victòries i les derrotes queden diluïdes en el temps, hi ha coses que no s'esborren mai, com són les vivències, l'amistat i el sentiment de pertinença al grup. Vetllar per la satisfacció dels nostres esportistes, també és una de les nostres missions. En aquest punt és necessari que treballem plegats i que comentem sovint com marxen les coses. Qualsevol suggeriment de millora que ens feu, serà escoltada.

Ens queda un 3r àmbit, que és l' **ECONÒMIC**. El Club ha fet grans esforços en la contenció de les despeses, en no aplicar augments en els preus dels seus serveis i en procurar trobar fonts alternatives d'ingressos per evitar generar dèficits, com correspon a la nostra Responsabilitat davant del Club i de la societat. Tothom ha entès els sacrificis, i amb generositat i molt treball de tots, ho anem aconseguint.

Però a mi em preocupa especialment l'estat d'ànim general i el vostre estat d'ànim en concret. Aquesta crisi és molt dura i a tots ens ha afectat en major o menor mesura. En alguns casos ha fet estralls. Amigues i amics, lamento dir-vos que de moment ningú té la resposta a quan finalitzarà.

Però sí us puc dir que una de les coses certes d'aquesta situació és que ens ha portat una dosi de realisme. Ens ha fet tocar a tots de peus a terra, ens ha fet recuperar el veritable preu i el valor de les coses. Ens ha fet distingir entre el prescindible i el necessari. Hem après que podíem baixar un esgló del pedestal sense passar vergonya. Potser també això ens ha permès valorar internament un canvi de prioritats i tenir clar què és realment el més important per a nosaltres i les nostres famílies.

I el més important en aquesta vida, amigues i amics, ho teniu ben a prop, de fet probablement ho teniu en aquest mateix pavelló. Dediqueu als vostres nois i noies tota l'atenció possible, pregunteu-los com els va al Club, què han après i si estan a gust, seguiu els seus progressos i reconeixeu el seu esforç i la seva millora. Ells no necessiten que feu esforços econòmics exagerats. Ells us necessiten a vosaltres.

Abans hem escoltat unes emotives paraules de la Núria i del Marc. No m'he oblidat. Ni us descobreixo res si us dic que són dos esportistes extraordinaris; grans a la pista i immensos en la seva humanitat. Un orgull per al Club. Moltes gràcies, Núria i Marc.

Gràcies també a l'Ajuntament d'Igualada, pel seu suport econòmic i per continuar ajudant-nos a trobar un patrocinador principal. Nosaltres hem anat fent els nostres deures a nivell de finances, pensant sempre en que algun dia poguem ser autosuficients, però ara per ara, continuem necessitant el vostre ajut. Sé que penseu en nosaltres i que podem comptar novament amb el vostre recolzament.

Gràcies al Patronat Municipal d'Esports i a la Federació Catalana de Bàsquet, per orientar-nos i donar-nos suport en la nostra activitat i les nostres iniciatives. **Volem que la nostra ciutat se senti orgullosa del CBI i donar una bona imatge d'Igualada allà on anem.**

Gràcies a tots els socis, col·laboradors, patrocinadors i amics, pel vostre ajut i per la vostra confiança en aquest projecte.

I gràcies als esportistes, tècnics, preparadors, delegats i Companys de Junta; anteriors i actuals, pel vostre treball, per la vostra dedicació, pel vostre compromís. Molta i bona feina la realitzada en aquesta presentació. Enhorabona. És un gran privilegi tenir-vos a tots en el meu Equip i comptar amb la vostra amistat.

Ah sí, vaig prometre a algú que parlaria de la història del bàsquet.

Diuen que l'avantpassat més antic del bàsquet va ser el POKTAPOK, un joc practicat en el que seria el Mèxic d'avui dia, pels Olmeques (abans que els Asteques) al voltant del segle X abans de Crist i que consistia en fer passar un objecte esfèric a través d'un arc de pedra que es fixava a una alçada considerable. Els guanyadors rebien molts honors i els derrotats...doncs bé, més aviat el contrari. Per això devia costar molt fer els equips i no diem trobar entrenadors. No obstant, sembla ser que aquest esport tenia molts adeptes.

Com es devien organitzar aquesta gent ? Vostè creu que ja hi havia Federació, Sr. De Puig ? Com devia ser la federació de Poktapoc d'aquell temps ? Jo me'ls imagino reunits en una cabana, després d'un bon àpat i recomptant els tributs rebuts per poder participar o per organitzar els tornejos (per les fitxes, els arbitratges, els desplaçaments...).

"Les tribus del nord han enviat les 200 cabres que els vam demanar, les del sud 3 sacs plens d'or i de pedres precioses, les de l'est 100 pells per l'hivern i les de l'oest un parell d'elefants".

"Com que només 2 elefants, si els vam demanar 10 ?" Sí, sí, diuen que ja ho saben, però com que a Sudamèrica no hi ha elefants, els han hagut d'anar a buscar a l'Àfrica en piragües, així que diuen que si l'any vinent volem elefants que ens els anem a buscar nosaltres i les mares que ens han parit.

Recordeu que un somriure només dura un instant, però pot recordar-se per sempre. Somrieu tot el que pugueu. **Molt bona temporada per a tots.**

Visca el CBI, Visca Igualada i Visca Catalunya !